

handle som indenrigsk, saavel som Grændserne for de fremmede Rystkræftninger, som komme til at nyde Godt af denne Begunstigelse, bestemmes af Kongen.

§ 10.

Regeringen skal derhos være bemyndiget til at indrømme Nedsættelse i eller Fritagelse for Skibsafgift ligeoverfor Lande, i hvilke der efter Overenskomst som Bederlag herfor tilstaaes den danske Skibsfart og Handel passende særlige Begunstigelser.

§ 11.

Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft samtidigt med Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

Samtidig ophæves Bestemmelserne i 5te Afdeling af Lov af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Loven af 4de Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne ophævedes de da paa Skibsfarten hvilende Lastpenge, Fyrtøjspenge og Skibsklareringsportler fra den 1ste April 1864 at regne, og istedet herfor sattes en samlet Skibsafgift, som svares, saavel ved Indklarering som ved Udklarering, med følgende Beløb:

1) i Farten mellem Steder i Toldomraadet eller mellem saadanne Steder og Færøerne, Føland og Grønland eller de danske vestindiske Der, som og i Farten til eller fra Fiskeri i aaben Sø, naar Fangsten alene derfra hjembringes 4 p .

2) i anden Fart 24 - for hver Ton, som det ladede eller loskede Gods bestuvs, (Loven af 4de Juli 1863 nævner henholdsvis 8 p . og 48 p . for hver Kommerceløst, som ifølge Lov om Skibes Maaling af 13de Marts 1867 § 27 ved al Afgiftsberegning regnes lig 2 Tons).

Skibsafgiften har efter Gjennemsnit af Indtægterne i Finantsaarene 1866—67 til 1870—71, begge medregnede, aarligt indbragt 284,000 Rd., hvoraf 258,300 Rd. falde paa den udenrigske Skibsfart og 25,700 Rd. paa den indenrigske.

Allerede ved Behandlingen i Rigsrådet

i 1862 af Forslaget til den ovennævnte under 4de Juli 1863 udfomne Lov udtaltes det fra flere Sider, at en saadan Afgift paa Skibsfarten ikke kunde anses for heldig, og Udtalelser i samme Retning ere senere fremkomne. Der turde upaatvivlelig ogsaa kunne gjøres forskjællige vel begrundede Indsigelser gjældende mod denne Beskatnings Hensigtsmæssighed og Retfærdighed, hvad enten man betragter den som en Skat paa Søfarten, eller som et Bederlag for de mangehaande af Staten truffne Foranstaltninger til Søfartens Bedste, eller som en Tillægsafgift til Toldbeskatningen. Med størst Styrke kunne imidlertid Indvendingerne fremsættes med Hensyn til den indenrigske Fart, paa hvilken Afgiften hviler haardest ved de hyppigere Reiser og smaa Fragter, og hvor det ofte er umuligt for Skipperen at fordele Afgiften forholdsvis paa Fragten for det førte Gods.

Forslaget gaar derfor ud paa at ophæve Afgiften for den indenrigske Fart og da tillige for den med samme ligestillede Fart. Herved vil der, efter hvad ovenfor er forklaret, bevirkes en Indtægtsafgang af 25,700 Rd.

Noget andetledes stiller det sig for den indenrigske Farts Vedkommende med dens større